

דף ד.

או"ח סימן תקלוז סעיף ג עין משפט ב.ג.ד.ה.ו.ז.ו.

ג. נחרות המושכין מן האגמים, מותר להש��ות מהם בית השלחין במועד, והוא שלא פסקו; וכן הבריכות שאמת המים עוברת ביניהם, מותר להש��ות מהן; וכן בריכה שנטפה מבית השלחין ועדין היא נוטפת, מותר להש��ות ממנה בית השלחין אחרות, והוא שלא פסק המעיין המשקה בית השלחין העליונה.

או"ח סימן תקלוז סעיף ב עין משפט ט. עין לעיל דף ב.

או"ח סימן תקלוז סעיף ד עין משפט י.

ד. ירקות שרוצה לאכלן במועד **ב** יכול לדלות מיד להשkontן **צ** כדי שיגדלו ויהיו ראויים למועד, אבל אם אינו רוצה לאכלן במועד **ז** ועשה כדי להשביחן אסור **ק**.

דף ד:

או"ח סימן תקלוז סעיף ח עין משפט א. עין לעיל דף ב. עין משפט ג

פ. לאו דוקא שרוצה הוא בעצמו לאכלן, אלא עומדין לימכו וראין לאכילה במועד. מ"ב אותן י"ד.

צ. אף שיש בזה טירחא יתרה מסוימת לאכול החתו, מחותס' במוקד דף ד' ע"ב. מ"א ס"ק ג'. ובמ"ב אותן ט"ז הביא מהירושי הרמב"ן דגם מכשיiri אוכל נפש התירו בהם טירחא יתרה.

ק. אף באלי טירחא יתרה כוגון המשכה بلا הדלאה. ט"ז ס"ק ג'. מ"ב אותן ט"ז. וכ כתוב בכך הhayים אותן כ"ה דגנות ופודדים שלנו שמשקין אותן מבור גדול דאין בזה טירחא כלל דין נחרות המושכין מאגמים שמותר גם לירקות שאינם צורך המועד, ע"ש. **ו.** לפ"ז להש��ות בממטרות שאין שם טירחא כלל בזה יהיה מותר בחוחה"מ, ועכ"פ המתירין יש להם על מי לסמן.

או"ח סימן תקלז סעיף ז עין משפט ג.ד.

ג. אמת המים ר שנתקללה מתקנין אותה, הייתה عمוקה טפח ש חופר בה עד ששה טפחים, הייתה عمוקה ב' טפחים עמוקיק עד שבעה.

או"ח סימן תקמד סעיף ב עין משפט ה.ג.
עין לעיל דף ב. עין משפט ו

ר. נא לפि שרוחבה אמה ועומקה אמה בת ו' טפחים קוראים לה אמת המים. רשי עלי הריב"ף.

ש. אבל בפחות מטפח כסותומה דמייא, אסור לחפור אותה.